

ἐπληρώθη βαρέως, ἀλλ' οἱ Μάλλιοι καὶ οἱ Ὄξυδάχοι πανταχόθεν ἡττηθέντες ὑπετάγησαν ἐπὶ τέλους καὶ ἀνεγνώρισαν ὡς σατράπην αὐτῶν τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιβληθέντα αὐτοῖς Φίλιππον.

Ὁ στόλος ἐξηκολούθει κατερχόμενος τοὺς συνηνωμένους ποταμούς (Punjund ; Σανσκριτιστὶ Panchanada = οἱ πέντε ποταμοί) μέχρι τῆς συμβολῆς αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἰνδοῦ, καθυποτάξας καθ' ὁδὸν τοὺς Ἀσαστινοὺς (Ambasthas), λαὸν ἰσχυρὸν, ἐλεύθερον καὶ δημοκρατικόν, τοὺς Ὀσαδινούς καὶ τοὺς Ξαθρεῖς (Xathriyas). Εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ Πουντζούνδ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ, ὁ Ἀλέξανδρος ἵδρυσεν πόλιν τινα, ἣτις ἀπετέλεσε τὸ ὄριον τῆς σατραπείας τοῦ Φιλίππου.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 325, ὁ Ἀλέξανδρος ἤρξατο νὰ κατέρχεται τὸν Ἰνδόν. Ἡ μεγαλειτέρα μερὶς τοῦ στρατοῦ ἐκολούθησε τὴν Ἀνατολικὴν ὁχθὴν, καθότι αἱ μὲν ὁδοὶ ἦσαν ἐλαττωτέραι, οἱ δὲ λαοὶ ἐφάνιντο μᾶλλον ἐχθρικῶς διακείμενοι πρὸς αὐτόν. Ἑλληνικὴ ἀποικία ἰδρύθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῶν Ἰνδιανῶν, κληθεῖσα Ἀλεξάνδρεια καὶ χρησιμεύσασα ὡς ἑδρα τοῦ Πίθωνος, ὅστις διωρίσθη Σατράπης τῆς χώρας τῆς ἐκτεινομένης ἀπὸ τοῦ Πουντζούνδ μέχρι τῆς θαλάσσης. Κατερχόμενος πάντοτε τὸν Ἰνδόν, ἐφθασεν εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ Μουζικανοῦ, ὅστις ὑπετάγη μετὰ τινὰς ἀσθενεῖς ἀντιστάσεις. Οἱ πολυάριθμοι ὁμῶς Βραχμᾶνες, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν ταῖς χώραις τοῦ κάτω Ἰνδοῦ, ὑπεκίνησαν ἐπαναστάσεις, ὧν καὶ αὐτὸς ὁ Μουζικανὸς ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους ἵνα συμμετάσχη. Ἀλλ' ἅπασαι αὗται σὺν ἐξεγέρσεσι κατεστάλησαν μεθ' ὀρμῆς, ὁ δὲ Μουζικανὸς συλληφθεὶς ἐσταυρώθη μετὰ πολυαριθμῶν Βραχμάνων. Ἔτερον δὲ βασιλεῖον τὸ τοῦ Ὄξικανοῦ ἢ Πορτικανοῦ ἠλώθη καὶ ἐλεηλατήθη.

Ὁ στρατὸς ἐφθασε τέλος ἐκεῖθεν τοῦ Ἰνδοῦ περὶ τὰ μέσα ἰουλίου τοῦ 325. Ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἐκεῖ βασιλείου ὠνομάζετο Παττάλα (Σανσκριτιστὶ Pātāla = σπήλαιον), λειμένη πιθανῶς παρὰ τὴν πόλιν Χαϊδεραβάδ. Ὁ βασιλεὺς Μοίρις (Maurya) κατ'